

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către inculpatul Palanciuc Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, în cauza penală în privința lui

Palanciuc Sergiu XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:
prima instanță: 31.05.2018 - 13.05.2019
instanța de apel: 04.07.2019 - 27.05.2020
instanța de recurs: 18.08.2020 – 02.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 mai 2019, Palanciuc Sergiu, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Palanciuc Sergiu la data de 26 aprilie 2016, în cadrul urmăririi pe cauza penală nr.XXXXX, pornită la 25 februarie 2016 de către Procuratura mun. Chișinău, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal, aflându-se în sediul Procuraturii mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău pe str. Armenească 96 și fiind audiat în calitate de martor, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, a făcut declarații mincinoase care conține o învinuire mincinoasă, despre faptul că, numitul XXXXX XXXXXs Alexei născut la XXXXX, în luna septembrie a anului 2015, aflându-se în or. Ștefan Vodă, i-a propus să se deplaseze în regiunea Donbass, din Republica Ucraina, pentru a fi combatant din partea Federației Ruse, contra unei sume de 3000 dolari SUA, pentru fiecare

lună, urmând totodată să mai găsească persoane care și-ar oferi acordul pentru a participa la acest conflict armat.

Ca urmare, în baza declarațiilor depuse în calitate de martor de către Palanciuc Sergiu, în cadrul urmăririi penale pe cauza nominalizată, la data de 06 iulie 2016, cet.XXXXX XXXXXs a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 Cod penal, fiind bănuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal, iar la 08 iulie 2016, acesta a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii în cauză.

Urmare a efectuării acțiunilor de urmărire penală în cauza dată, prin ordonanța din 27 iulie 2016, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a cet.XXXXX XXXXXs și clasarea procesului penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a faptului infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal.

Astfel, prin acțiunile sale Palanciuc Sergiu Stepan a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin.(2), lit .a) Cod penal, individualizată prin „*prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor, legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni grave, acțiune care a fost săvârșită în cadrul procesului penal.*”

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Bosî Constantin în numele inculpatului Palanciuc Sergiu, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Palanciuc Sergiu să fie achitat.

3.1. În motivarea apelului avocatul a menționat că:

- atât la desfășurarea urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, inculpatul nu a recunoscut vina ce i se impută;

- concluziile organului de urmărire penală precum că Palanciuc Sergiu ar fi în conflict cu partea vătămată sau careva rude de-a dumnealui ar fi în conflict cu partea vătămată nu are nici un suport legal și sunt niște presupuneri ale organului de urmărire penală și nu sunt probate de cât prin declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXXs;

- nu a fost stabilită nici o altă proba care ar demonstra vinovăția lui Palanciuc Sergiu, astfel, instanța de judecată nu este în drept a concluziona și a aprecia despre săvârșirea cu intenția a unei infracțiuni, fără probe directe și incontestabile, să concluzioneze arbitrar că această infracțiune a avut loc, iar fiecare-i acțiune să-i atribuie personal un sens criminal, amplasându-l în schema învinuirii înaintate și ca o probă în sentință;

- instanța a făcut trimitere, dar nu a cercetat aceste probe în cadrul ședinței de judecată, neluându-le în considerație și nu s-a expus asupra faptului că corpurile delict pe care se bazează învinuirea, nu erau anexate la dosar și nu au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, apelul avocatului Bosî Constantin în numele inculpatului Palanciuc Sergiu a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatului Palanciuc Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a audiat inculpatul, și totodată a reținut și verificat declarațiile acestuia din prima instanță, după care, examinând probatoriul administrat, a conchis ca fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Palanciuc Sergiu în infracțiunea incriminată, pe deplin, prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXXs; plângerea adresată de către XXXXX XXXXXs în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, prin care solicită atragerea la răspundere penală a lui Palanciuc Sergiu pentru denunțul fals, făcut în privința sa (f.d.4-9); copii autentificate a actelor procesuale ridicate în baza ordonanței de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 22 noiembrie 2017 din cauza penală nr. XXXXX, de învinuire a lui XXXXX XXXXXs în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (2) Cod penal și atașate la cauza dată în calitate de mijloace materiale de probă, după cum urmează: ordonanța de pornire a urmăririi penale în cauza penală cu nr. XXXXX din 25 februarie 2016 (f.d.49); ordonanța de disjungere din cauza penală nr. XXXXX, într-o procedură separată a materialelor în privința învinuitului XXXXX XXXXXs (f.d.47-48); scrisoarea adresată procurorului - șef al Procuraturii mun. Chișinău de către Directorul adjunct al SIS RM, nr.2/360 din 08 aprilie 2016, în care se face referire la explicația făcută de către Planciuc Sergiu, precum, că XXXXX XXXXXs a încercat să-l recruteze în calitate de mercenar în rândul grupărilor separatist - teroriste ce acționează în regiunile de est ale Ucrainei (f.d.54); procesul-verbal de audiere în calitate de martor a cet. Palanciuc Sergiu, din 26 aprilie 2016, în care acesta fiind preîntâmpinat sub semnătură despre răspunderea ce o poartă conform art. 312 Cod penal, în cazul în care v-a face declarații mincinoase cu bună știință, a declarat despre faptul că, XXXXX XXXXXs în luna septembrie 2015, întâlnindu-l întâmplător pe o stradă din or. Ștefan Vodă, i-a propus de lucru contra unei sume de 3 mii dolari SUA pe lună, în calitate de participant la conflict, din partea separatiștilor pro-ruși din regiunea Dombas, Ucraina (f.d.55-57); procesul-verbal de reținere a lui XXXXX XXXXXs din 06 iulie 2016 (f.d.81-82); ordonanța de punere sub învinuire a lui XXXXX XXXXXs în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin.(2) Cod penal din 08 iulie 2016 (f.d.83); procesele-verbal de audiere a învinuitului XXXXX XXXXXs din 14 iulie 2016 (f.d.86-88); ordonanța privind eliberarea lui XXXXX XXXXXs din 08 iulie 2016 (f.d.89); ordonanța privind aplicarea măsurii preventive în privința lui XXXXX XXXXXs din 08 iulie 2016 (f.d.90); obligația de a nu părăsi țara luată de la XXXXX XXXXXs din 08 iulie 2016, (f.d.91); ordonanța din 27 iulie 2016, adoptată în carul cauzei penale nr.201689007, prin care a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXX XXXXXs și clasarea procesului penal (f.d.59-64); decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie

2017, prin care a fost declarată legală ordonanța din 27 iulie 2016, adoptată în carul cauzei penale nr.201689007, prin care a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXX XXXXXs și clasarea procesului penal; hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 16 martie 2017, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de către XXXXX XXXXXs împotriva Biroului de migrație și Azil al MAI, intervenient accesoriu SIS al RM și declarată nulă decizia nr. 76 din 05 ianuarie 2015, prin care XXXXX XXXXXs a fost declarată persoană indezirabilă pe teritoriul republicii Moldova, pe un termen de 5 ani (f. d. 11-14); decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care menținută Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 martie 2017 (f.d.15-20).

Instanța de apel, examinând probatoriul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Palanciuc Sergiu în prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor, legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni grave, acțiune care a fost săvârșită în cadrul procesului penal, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 312 alin.(2), lit. a) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel, audiind participanții la proces, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, a considerat dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că:

***Palanciuc Sergiu** la data de 26 aprilie 2016, în cadrul urmăririi pe cauza penală nr.XXXXX, pornită la 25 februarie 2016 de către Procuratura mun. Chișinău, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal, aflându-se în sediul Procuraturii mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău pe str. Armenească 96 și fiind audiat în calitate de martor, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, a făcut declarații mincinoase care conține o învinuire mincinoasă, despre faptul că, numitul XXXXX XXXXXs Alexei născut la XXXXX, în luna septembrie a anului 2015, aflându-se în or. Ștefan Vodă, i-a propus să se deplaseze în regiunea Donbass, din Republica Ucraina, pentru a fi combatant din partea Federației Ruse, contra unei sume de 3000 dolari SUA, pentru fiecare lună, urmând totodată să mai găsească persoane care și-ar oferi acordul pentru a participa la acest conflict armat.*

Ca urmare, în baza declarațiilor depuse în calitate de martor de către Palanciuc Sergiu, în cadrul urmăririi penale pe cauza nominalizată, la data de 06 iulie 2016, cet.XXXXX XXXXXs a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 CPP, fiind bănuțit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal, iar la 08 iulie 2016, acesta a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii în cauză.

Urmare a efectuării acțiunilor de urmărire penală în cauza dată, prin ordonanța din 27 iulie 2016, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a

cet.XXXXX XXXXXs și clasarea procesului penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a faptului infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) și (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reiterat din punct de vedere teoretic, elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(2), lit. a) Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului Palanciuc Sergiu, sunt întrunite toate elementele respective, confirmându-se pe deplin existența faptei prejudiciabile de prezentare declarației mincinoase de către Palanciuc Sergiu, care a fost audiat în calitate de martor în cadrul urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui XXXXX XXXXXs privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (2) Cod penal, care la rândul său, prin prisma art. 16 Cod penal, reprezintă o infracțiune gravă.

În baza celor menționate, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Palanciuc Sergiu, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, apreciind că prima instanță și-a argumentat riguros soluția la capitolul stabilirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a evidențiat că, severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională, gravitatea faptei comise, care dovedesc perseverența infracțională ridicată întru atingerea scopului urmărit.

Din considerentele nominalizate, instanța de apel a apreciat că pedeapsa principală stabilită și individualizată de către prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Palanciuc Sergiu a fost condamnat.

Așa dar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de 1 an 6 luni închisoare, or, pedeapsa dată, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și

prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Palanciuc Sergiu a declarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea deciziei instanței de apel ca neîntemeiată și pronunțarea unei noi decizii prin care în baza art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare stabilite prin sentință, pe o perioadă de probațiune.

5.1. În motivarea recursului, inculpatul a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- pedeapsa aplicată privativă de libertate este prea dură în raport cu declarațiile făcute în instanța de apel de recunoașterea vinei, de relațiile inculpatului cu XXXXX XXXXXs care l-a iertat de cele comise și în final s-au împăcat;

- la individualizarea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal;

- instanța de apel a ignorat în totalitate declarațiile inculpatului de recunoaștere a vinovăției și declarațiile părții vătămate, faptul că pentru prima dată este tras la răspundere penală, este căsătorit și are la întreținere întreaga familie.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Totodată, prevederile art. art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar

rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de inculpat, acesta critică decizia instanței de apel în baza temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale, în opinia recurentului aceasta fiind prea aspră, solicitându-se aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizând soluția instanței de apel în raport cu argumentele recursului declarat și circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la menținerea pedepsei stabilite de prima instanță precum și a modului de executare a acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este

suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, or, din materialele cauzei se constată că în ședința instanței de apel, partea vătămată XXXXX XXXXX a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, pretenții morale sau financiare, solicitând admiterea apelului declarat de inculpat.

Totodată, contrar poziției instanței de apel care și-a întemeiat concluzia de menținere a pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală, pe faptul că: „ *severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională, gravitatea faptei comise..., în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este*

posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de 1 an 6 luni închisoare, or, pedeapsa dată, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale”, Colegiul penal lărgit evidențiază că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La fel, din materialele cauzei Colegiul penal lărgit atestă că inculpatul Palanciuc Sergiu anterior nu a fost tras la răspundere penală (f.d. 123, vol. 1).

Așa fiind, instanța de recurs conchide că instanța de apel întemeiat a stabilit că inculpatului Palanciuc Sergiu urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, totuși ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gradul prejudiciabil al faptei, precum și de personalitatea inculpatului, Colegiul penal lărgit consideră că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din materialele dosarului rezultă că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, iar ultimul a recunoscut fapta comisă, manifestându-și regretul.

În viziunea instanței de recurs, conglomeratul împrejurărilor evidențiate permit a concluziona că în speță este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi, fiind cert că scopul legii penale poate fi realizat și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de către recurent și-au găsit confirmarea, fiind aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină necesitatea admiterii recursului, casarea deciziei instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, se va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Palanciuc Sergiu, pentru o perioadă de probațiune de 1 an. În rest, dispozițiile deciziei contestate urmând a fi menținute.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Palanciuc Sergiu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020 și sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 mai 2019, în cauza penală în privința lui **Palanciuc Sergiu XXXXX**, în latura penală, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Palanciuc Sergiu XXXXX se consideră condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an

și 6 (șase) luni, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Palanciuc Sergiu XXXXX, pentru o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Palanciuc Sergiu XXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion